

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

طارق

۳۱.۰۷.۱۰

روز جمعه، کابل خون گریست!

مادرم بر مرگ بی تا بوت فرزندان منال
باش یکدم روز تجلیل شهیدان می رسد
قطره های خون ما دریائی گردد پر خروش
کز خروشش روز مرگ نا بکا ران میرسد

روز جمعه تاریخ ۱۳۸۹/۵/۸ به ساعت ۴۵:۲ بعد از ظهر دو عراده موتر نظامی مربوط عساکری امریکائی های اشغالگر در موقعیت چاراهی مکرویان ۴ در اثر سرعت زیاد و مخالف دست ترافیک با یک عراده کرولائی که سر نشینان آن همه افغان بودند تصادم نمود. که در وقوع این حادثه چهار نفر از راکبین موتر مذکور جا به جا شهید گردیده و ۲ نفر دیگر زخمی گردیدند. با مشاهده این واقعه عابران محل بر عساکر امریکائی اعتراض نموده به شعار دادن آغاز نمودند. عساکر اشغالگر که گویا جان انسان مستعمرات برای شان پیشیزی ارزش ندارد از اعتراض مردم دست خالی به خشم آمده با فیر گلوله های آتشین به جانب مردم و به خون کشانیدن آنها راه فرار خویش را از صحنه باز نمودند.

وقتی که اهالی منطقه از جریان شهادت و زخمی شدن هموطنان خویش آگاهی حاصل نمودند به همراه چوب و سنگ از خانه ها بیرون شده دو عراده موتر مربوط به عساکر اشغالگران را که سر نشینان آن قبلاً فرار نموده بودند به آتشکشیدند.

در چنین فضائی پولیس رژیم مزدور که از طرف استعمار برای سرکوب مردم به وجود آمده وارد میدان شده در صدد پراکنده ساختن مردم و ممانعت از اعتراض شان بر آمد. این عمل ضد ملی و خاینانه پولیس بر خشم مردم افزوده در حالیکه شعار ها هرچه بیشتر رادیکالتر و بلند تر می گردید، خشونت پولیس را با خشونت متقابل پاسخ گفته در نتیجه درگیری بین مردم و پولیس رژیم مزدور آغاز گردید.

وقتی پولیس نتوانست بر خشم طوفانزای مردم غلبه نماید "اردوی ملی" را به کمک طلبیده در نتیجه به مانند سالیان پار که مردم با دستان خالی علیه اشغالگران روسی و نوکران زرخرید آنها به نبر می پرداختند باز هم همان مردم، این نبرد نابرابر را پذیرا گردیده در حالیکه به جز سنگ و چوب اسلحه دیگری در اختیار نداشتند به قوت ایمان مبارزاتی آزادیخواهانه و با عشق سرشار به آزادی میهن و باشندگان آن در مقابل سلاح گرم نوکران امپریالیزم ایستادگی نموده با ایثار خون خویش در عمل به اثبات رسانیدند که حاضر اند ایستاده بمیرند اما خمیده زیست ننمایند. در جریان این جنگ نا برابر تعدادی از مردم مکرویان چهارم و تپه بی بی مهر و شهید و زخمی گردیدند که با تأسف از تعداد شهیدان و زخمی ها تا هم اکنون به طور دقیق اطلاعی در دست نیست. مردم که با فریاد های مرگ بر اشغالگران بالای پولیس مدافع عساکر اشغالگر یورش میبردند با شعار مرگ بر رژیم مزدور و مرگ بر اشغالگران و پرتاب سنگ به طرف نیروهای مزدور دروازه یکی از جرعه هائی از خشم مردم را ثبت تاریخ نمودند که در تکامل خود آن جرعه می تواند خرمن امپریالیزم و نوکرانش را به خاکستر مبدل نماید. ناگفته نماند طبق اطلاعاتی که شاهدان عینی ارائه کردند یک تن از فرماندهان قوای امنیتی حاضر در منطقه یکی از جنایتکاران شناخته شده خلقی به نام "خلیل دستیار" که اکنون با لباس شورای نظار به وطن فروشی و سرکوب مردم ادامه می دهد، نیز زخمی گردیده است

درس هائیکه از جریان این حوادث باید گرفت.

این نه اولین باریست که و نه هم آخرین بار خواهد ماند که مردم ما در مقابل ظلم و تجاوز آشکار امپریالیزم و ایادی آن تحمل را جایز ندانسته و با سنگ و چوب به جنگ هیولای اتمی جهان می روند. مگر با تأسف تمام رشادت و ایثار خلق در غیاب یک پیشاهنگ آگاه، منضبط و مسؤول یا به وسیله اسلام سیاسی اعم از طالب و یا سایرین به یغما برده شده بر مبنای آن امکان معاملات دیگر را رقم می زنند و یا اینکه به شدت از طرف دشمن خوانخواار سرکوب گردیده حاصلی از آن به دست نمی آید.

این واقعه بار دیگر این واقعیت را ثابت ساخت که بدون موجودیت تشکیلاتی انقلابی، سازمان ده، موثر و کارا، جنبش های خود به خودی و تک جوش اگر صدها بار هم به وقوع بپیوندند به جز ضیاع خونهای ریخته شده دست آوردی نخواهد داشت. بناءً به منظور رسیدن به آزادی واقعی باید به آگاه ساختن و متشکل نمودن مردم دست یازید. فقط در آن صورت است که مردم قادر خواهند شد تا شاهد پیروزی را در آغوش بکشند.

با درود با خون شهدای گلگون کفن روز جمعه مکرویان چهارم.

به خون بنویس بر دیوار ظالم .

که آخر سیل این بنیاد خون است.